

e-PROFESOR ON-LINE

Revista on-line a cadrelor didactice.

Nr. 3 – August 2021

DIN CUPRINS:

- *Educația în timpul pandemiei*
- *Structura subatomic a materiei - cuarcurile*
- *Experimentul științific și școala online*
- *Cadrul didactic în era digitală*
- *Importanța educației pentru sănătate în contextul ctual*
- *Misterele comunicării tolerante*
- *Romanian postmodernism*

E - PROFESOR ON - LINE

REVISTA ON - LINE A CADRELOR DIDACTICE

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

Colectivul de redacție:

- BERCEANU Camelia-Florentina – redactor coordonator

Colaboratori:

- MĂGHERUȘAN Larisa-Marina
- ALEXA Adrian
- ALEXA Gabriela
- LAȘIȚĂ Doina
- ANCA Elena-Claudia
- CUCĂILĂ Ioana
- LĂSCUȘ Elena
- CIOCAN Dana
- PÂRȚILEANU Alexandru
- OLARIU Anca
- MOLDOVAN Dorina
- VINTILĂ Teodora
- BONTA Alina
- PĂUNESCU Iuliana
- OPREAN Cristina

„E-profesor on-line” – Nr. 3 – August 2021

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

EDUCAȚIA ÎN TIMPUL PANDEMIEI

Prof. Camelia-Florentina BERCEANU

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Încă de la începutul anilor 2000 se discuta despre utilizarea la clasă a instrumentelor pentru e-learning, în scopul realizării educației de calitate. Implementarea învățământului la distanță cu ajutorul platformelor de e-learning a fost un obiectiv pentru viitorul educației, elevii fiind încurajați să utilizeze web-ul pentru o învățare activă, pentru crearea de materiale în format electronic și pentru comunicare. Digitalizarea activităților asociate procesului de predare-învățare-evaluare aduce beneficii atât elevilor cât și societății, oferind o mai bună integrare a acestora pe piața muncii, indiferent de domeniul de activitate în care urmează să activeze.

Utilizarea mijloacelor ICT în învățământ a condus la mutarea accentului de la un mediu de învățare centrat pe profesor la unul centrat pe elev, în care profesorii devin colaboratori ai elevilor, iar aceștia se implică activ în propria lor educație.

Pentru ca învățarea online să poată fi practică la scară largă, furnizorii de educație trebuie să asigure resursele tehnice și de know-how. Utilizarea mijloacelor ICT în învățământ a condus la mutarea accentului de la un mediu de învățare centrat pe profesor la unul centrat pe elev, în care profesorii devin colaboratori ai elevilor, iar aceștia se implică activ în propria lor educație. Acum s-a dezvoltat noua artă de a preda, didactica ce îmbină digitalizarea cu metodele clasice. Sunt cadre didactice care recunosc că au fost ambiționate de proprii elevi să facă pasul de la cretă la tableta grafică și on-line. Educația s-a folosit de oportunitatea oferită de TIC pentru a-și regândi modalitatea de furnizare a conținuturilor educaționale într-o manieră care să îmbunătățească performanțele elevilor fără costuri excesive pentru sistem. Prin utilizarea a diferite instrumente TIC se pot conferi sistemului de administrare dimensiuni mai restrânse, reducând implicit costurile de personal și riscul suprapunerii sarcinilor.

Deși putem spune cu certitudine că acesta este viitorul, că trăim în era tehnologiei digitale, totul ar trebui dozat. Nu trebuie să ignorăm creativitatea, valorile morale pe care trebuie să le insuflăm copiilor, să asigurăm echilibrul între mediul virtual și cel real.

Rolul statisticii în educație

- Potrivit unui sondaj realizat de IMAS, 42,2 % dintre români consideră că Educația trebuie să fie prioritatea zero pentru noul Guvern, dar în același timp marea majoritate au scăzut cheltuielile alocate educației și culturii.
- Dascălul din spatele ecranului trebuie să fie pregătit pentru schimbare atât din punct de vedere profesional, din perspectiva conținutului științific, cât și material, din perspectiva dotărilor de care are nevoie pentru a-și susține lecțiile.

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, aveți nevoie de trei tipuri de resurse:

1. O platformă de interacțiune în timp real, cu video și text, cu elevii.
2. Aplicații sau platforme de colaborare online, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului.

3. Resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă.

Publicația EdWeek a realizat un sondaj, potrivit căruia trei sferturi dintre profesorii din America apreciază că starea mentală și moralul personalului didactic în general este mai scăzut decât cel anterior pandemiei. Cifra este mai mare decât cea înregistrată într-un sondaj similar la începutul pandemiei, dar mai mică decât cea de la sfârșitul anului trecut, când epuizarea atinsese un nivel maxim. La noi în țară nu se realizează astfel de sondaje, dar se publică statistici privind sumele alocate pentru orele remediale, care nu au fost plătite.

În procent de 89,7% profesorii afirmă că există computere disponibile pentru elevi, însă doar 50% din cadrele didactice declară că școala asigură numărul necesar de computere pentru activitatea lor. Cadrele didactice găsesc probabil modalități complementare pentru nevoia de utilizare a computerului, mai ales că pregătirea lecțiilor (proiectarea, transpoziția didactică, actualizarea conținuturilor predării) se desfășoară preponderent acasă.

Intensificarea activității didactice și a celei administrative identificată în ultimii ani nu oferă posibilități de timp sau spațiu de pregătire în cadrul școlii. Folosirea individuală de către elevi a propriului laptop este o situație nerealistă în condițiile socio-economice din România. Cu toate acestea, peste 80% din persoanele intervievate consideră necesar faptul de a asigura un laptop pentru fiecare elev (1:1 computing), cunoscute fiind calitățile acestuia: facilitatea utilizării, portabilitate, oferirea posibilității de personalizare a spațiului de lucru etc.

Actorii principali în procesul educațional

După mai bine de un an de școală online/hybrid, putem aprecia cât de mare este haosul din educație. Neavând o strategie unitară, fiecare și-a desfășurat activitatea așa cum s-a priceput, a utilizat platformele cunoscute, a creat materiale didactice în stil propriu, fără a ține cont de rigorile științifice. Totodată s-au dezvoltat o serie de platforme cu conținuturi educaționale, unele ținând o disciplină sau o arie curriculară, altele conținând informații mixte. Au fost chiar centralizate, rezultatul fiind copleșitor prin multitudinea și diversitatea resurselor.

Sunt cadre didactice care nu au avut disponibilitate emoțională și nici capacitate de adaptare pentru noile cerințe, și, din această cauză, procesul educațional a avut de suferit. Indiferent cum va arăta școala viitorului și oricât de tehnologizată va deveni, furnizorii de educație vor trebui să țină cont de nevoia umană în ceea ce privește dialogul și interacțiunea socială. O concluzie pe care o putem extrage după această perioadă, este faptul că pandemia ne-a forțat să ne adaptăm secolului XXI, să schimbăm paradigma de învățare. Profesorii trebuie să fie pregătiți, nu doar să folosească tehnologia, ci și cum să interacționeze cu elevii având în vedere că, la susținerea unei lecții online interactivitatea trebuie să fie mult mai mare.

Bibliografie:

1. Cum mutăm școala acasă? Cele mai eficiente instrumente și resurse gratuite pe care le pot folosi profesorii pentru a organiza lecțiile online Disponibil: <https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/3/15/cum-mutam-scoala-online>
2. Statistică privind epuizarea profesorilor: <https://www.edupedu.ro/epuizarea-profesorilor-o-problema-pentru-planurile-de-recuperare-a-materiei-pierdute-in-pandemie-analiza-edweek/>

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ. COMUNICARE ORALĂ.

CLASA: A II-A SARCINĂ CU STIMUL VISUAL

Prof. Ioana CUCĂILĂ
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Cerința 1

(maxim 2-3 min/ pereche)

- a) Privește imaginile și alege trei ilustrații care îți plac. Spune ce știi despre ele colegului tău, apoi schimbați rolurile.
- b) În perechi, imaginați-vă un dialog între albina lucrătoare și trântor.

Elevul A:

Ești albina lucrătoare. Povestește trântorului ce faci în fiecare zi și explică-i de ce e bine să muncească.

Elevul B:

Ești trântorul. Povestește albinei lucrătoare ce faci zilnic și explică-i de ce e bine să se mai odihnească.

Răspuns așteptat: **de tip descriere + narare + argumentare.**

Cerința 2

(maxim 2-3 min/ pereche)

Ai mers la stupi și ai observat jos mai multe albine moarte. Te-ai hotărât să chemi medicul veterinar să observe și să prescrie tratamentul. Imaginează-ți un dialog între tine și medic. Discutați despre cauzele bolii, despre cum se manifestă aceasta și despre un posibil tratament.

Aveți la dispoziție 2-3 minute.

Răspuns așteptat: **de tip narare + argumentare.**

Cerința 3

(maxim 2-3 min/ pereche)

În perechi, imaginați-vă următoarele situații:

Elevul A:

Ești apicultor și te pregătești să mergi la stupi. Povestește colegului tău ce măsuri iei.

Elevul B:

Ești albină și observi că se apropie prisăcarul sau altcineva. Povestește colegului tău cum te pregătești sa-l întâmpini. Apoi, inversați rolurile.

Răspuns așteptat: **de tip narare + instrucție.**

LA SĂRBĂTOARE, ROMÂNII CÂNTĂ HORA UNIRII

Educatoare: Prof. Elena LĂSCUȘ
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Întrucât peste câteva zile este ziua UNIRII, o zi de mare sărbătoare, în care toți românii cântă și dansează „HORA UNIRII”, astăzi veți asculta o povestire despre acest cântec, și anume, cum a ajutat acest cântec la înfaptuirea unirii. Povestirea se numește „ROMÂNII CÂNTĂ HORA UNIRII” de Dumitru Almas.

Se va reda conținutul povestirii cât mai expresiv folosind mimica și gestică corespunzătoare. Conținutul povestirii va fi expus urmărindu-se succesiunea momentelor principale. Simultan cu povestirea se vor prezenta imagini sugestive. Pe parcursul povestirii se vor explica cuvintele și expresiile necunoscute: dârz, înțelept, sfătos la vorbă.

Evaluarea povestirii se va realiza prin Metoda R.A.I.

La bază, presupune dezvoltarea capacităților de comunicare (prin întrebări și răspunsuri), din ceea ce au învățat. După cum îi este și numele fiecare literă are o sarcină clară, respectiv R/ Răspunde, A/ Aruncă, I/Interoghează.

Cum procedăm: printr-un joc de aruncare a unei mingi. *„Cel care aruncă mingea trebuie să pună o întrebare din lecția predată celui care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare și apoi aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Evident interogatorul trebuie să cunoască și răspunsul întrebării adresate. Elevul care nu cunoaște răspunsul iese din joc, iar răspunsul va veni din partea celui care a pus întrebarea. Acesta are ocazia de a mai arunca încă o dată mingea, și, deci, de a mai pune o întrebare. În cazul în care, cel care interoghează este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare, este scos din joc, în favoarea celui căruia i-a adresat întrebarea. Eliminarea celor care nu au răspuns corect sau a celor care nu au dat niciun răspuns, conduce treptat la rămânerea în grup a celor mai bine pregătiți.”* (Crenguța Lăcrămioara Oprea, 2009, p.280)

Copiii vor fi solicitați să precizeze titlul și autorul povestirii și să răspundă la următoarele întrebări:

- Cine erau cei care voiau Unirea? (țărani)
- De ce voiau țărani să-l aleagă pe Moș Ion Roată să meargă la adunarea unde se hotăra Unirea? (era un țaran înțelept, sfătos la vorbă, dârz, neînfricat)
- Cine erau cei care se împotriveau Unirii? (boierii)
- Cum îl amenința boierul pe Moș Ion Roată? (cu arestarea)
- Cum s-a gândit Moș Ion să se apere de mânia și ura boierului? (a mers la dascălul din sat)
- Ce i-a propus dascălul? (să se închidă în casă, iar copiii să cânte)
- Ce a răspuns Moș Ion? (mai bine să cânte și el împreună cu copiii)
- Cum au reacționat copiii, dascălul și Moș Ion când a venit boierul cu jandarmii? (au cântat cu toții „Hora Unirii”)
- Ce a făcut boierul până la urmă? (a plecat și nu s-a mai împotrivit ca Moș Ion să fie ales în Sfatul cel Mare care a hotărât Unirea Moldovei cu Țara Românească)
- Cine a fost ales domnitor în cele două țări? (A. I.Cuza). De ce? (era iubitor de țară, generos, înțelept, cinstit, drept)
- Ce s-ar fi întâmplat dacă nu s-ar fi înfăptuit Unirea? (țara ar fi fost mai ușor învinsă de dușmani, boierii ar fi oropsit în continuare pe țărani)
- Pentru ce a fost importantă Unirea? (țara a devenit mai puternică, mai mare, a luptat mai bine împotriva dușmanilor)

- Cine a scris "Hora Unirii"? (V.Alecsandri)
- Ce a vrut poetul să spună în versurile?:
 „Unde-i unul nu-i putere,
 La nevoi și la durere;
 Unde-s doi, puterea crește
 Și dușmanul nu sporește.”

Se fac aprecieri asupra activității în ansamblu. Se dansează împreună cu educatoarea „HORA UNIRII”.
 Se audiază prima strofa din cântecul „HORA UNIRII

- Recunoașteți cântecul?
- În ce data suntem azi?
- Ce sărbătorim la 24 ianuarie? (Unirea Moldovei cu Țara Românească)

Se arată la hartă cele două regiuni. Da, copii, 24 Ianuarie este ziua în care sărbătorim an de an, din 1859 încoace, marea unire.

Să mai spunem și câteva versuri despre Unire:

Învățarea propriu-zisă a poeziei

Copiii recită cu ajutorul imaginilor, îndrumați de educatoarea. Poezia va fi memorată pe unități logice. Se recită prima strofă de 2-3 copii, apoi se va trece la următoarea strofa, care va fi recitată împreună cu prima, pentru fixarea în memorie a unităților logice în succesiunea lor firească.

Se atrage atenția copiilor asupra unei recitări corecte și expresive.

Se propune jocul „Continua tu!” în care copiii numiți recită poezia de unde a rămas copilul solicitat anterior. Educatoarea propune și recitarea sub formă de concurs: Cine recita mai frumos? Fetele sau băieții?

Copii sunt solicitați să reprezinte prin imagini conținutul poeziei. Imaginile sunt expuse pe tabla magnetică în ordinea conținutului poeziei.

Cum se numește poezia pe care am învățat-o noi astăzi?

SAU

Vom folosi metoda PIRAMIDEI:

Pe un panou va fi desenată schema Piramidei, copiii trebuind să răspundă la întrebări referitoare la textul poeziei. Cu ajutorul jetoanelor se completează Piramida.

1. Cum se numește poezia învățată (24 ianuarie)
2. Denumiți țările unite) (Moldova cu Țara Românească)
3. Enumeră trei elemente care descriu ziua de 24 ianuarie (Alexandru Ioan Cuza , România, Hora unirii)

România		
Moldova	Țara Românească	
Alexandru Ioan Cuza	România	Hora unirii

Bibliografie:

- Curriculum pentru educația timpurie, 2019;
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educația timpurie, 2019
- Crenguța Lăcrămioara Oprea, Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, 2009, p.280)

IMPACTUL PANDEMIEI ASUPRA ELEVILOR ȘI PROFESORILOR

Prof. înv. primar Doina LAȘIȚĂ
Colegiul Național Pedagogic "Regina Maria" Deva

Pandemia de coronavirus a schimbat tuturor planurile: modul în care se lucra până acum, se învâța, se petrecea timpul liber; lista poate continua. Chiar dacă școlile sunt închise, aceasta nu înseamnă că nu se pot desfășura cursuri. Se poate face, utilizând tehnologia disponibilă, fie pentru a suplini ceea ce se preda la clasă, fie pentru a îmbogăți de cele mai multe ori actul de predare cu elemente dinamice făcând în acest fel orele și mai atractive chiar și în aceste timpuri.

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, altele confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra active în viața socială și personală.

Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Schimbarea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligente, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea. Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale elevilor și pentru a permite fiecărui elev să studieze în ritmul propriu. Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci și pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite. Fiecare elev prefer resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare.

În concluzie, învățarea on-line oferă elevului posibilitatea de a învăța în ritmul personal. Cu platforma e-learning poți învăța de oriunde ai acces la un computer și Internet. Dacă în trecut informația era rară, scumpă și concentrată în locuri izolate: școli, universități, biblioteci, muzee, în etapa actuală, cunoștințele nu mai sunt monopolul profesorului, informația se disociază de profesor și devine un al treilea actor al procesului. Prezența a trei actori – profesor, elev și sursa de informație –

bulversează complet schema tradițională obișnuită. Informația circulă mai ușor și într-o manieră mai echilibrată între profesor și elev.

Atât profesorii cât și elevii au fost pregătiți pentru învățământul clasic, aflați în contact direct unii cu ceilalți, astfel învățământul on-line nu poate oferi roadele așteptate, prin simplul fapt că participanții la educație sunt reticenți, nu au încrederea necesară în eficiența acestei forme de educație.

ONLINE, LA DIRIGENȚIE

Prof. limba franceză – engleză Alina BONTA
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

A. Denumirea activității: STAREA MEA DE BINE

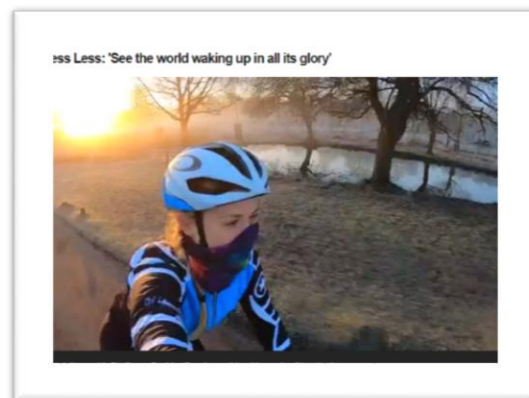
B. Contextul general: Covid-19

C. Competența specifică vizată : 1.2. Analiza surselor de stres și a consecințelor acestuia asupra sănătății și stării de bine.

D. Clasa : a V-a

E. Descrierea activității de învățare

1. Elevii urmăresc un video de 1 min10 sec despre Sophie <https://www.bbc.com/news/topics/cgemkelzwwrt/wellbeing> și discută pe baza acestuia (Ce face Sophie? Cum se simte? De ce?) (discuție – 5 min)
2. Care dintre activitățile de mai jos te-ar putea face pe tine să te simți mai bine? Le-ai făcut? Cum te-ai simțit? (discuție – 10 min)
<https://www.partnershipforchildren.org.uk/uploads/Files/PDFs/Resilience%20Activities/Ways%20to%20Feel%20Better.pdf>
3. Ce alte activități poți adăuga? Cum te-ai simțit când ai făcut ultima data aceste activități? De ce crezi că ar fi bine să le faci în continuare? Cu cine le faci (elevii lucrează în grupe 10 min)
4. Apoi completează individual un padlet (5 min) (la care se poate feedback individual prin comentarii sau emoticoane)
5. Elevii completează fișa Să mă prezint individual (5 min) care va fi adăugată la portofoliu de la Consiliere și Dezvoltare Personală
6. Evaluare: pe tot parcursul activităților prin feedback și feedforward, fișă de autoevaluare la sfârșitul activității.

STRUCTURA SUBATOMICĂ A MATERIEI – CUARCURILE

Prof. Larisa-Marina MĂGHERUȘAN
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Abstract

În acest articol prezint un model de activitate didactică centrată pe familiarizarea elevilor mari de gimnaziu cu noțiuni de inițiere în fizica cuantică, respectiv particule elementare ce intră în structura nucleonilor. Subiectul depășește programa școlară, dar este util deoarece tehnologia modernă pe care o utilizăm se bazează pe aplicații ale fizicii cuantice, iar înțelegerea fenomenelor complexe ce au loc necesită gândire, imaginație, raționament, deducție și mai ales curiozitate și dorință de cunoaștere!

Scopul activității – familiarizarea cu conceptul de particulă elementară / cunoașterea unor proprietăți ale cuarcurilor / înțelegerea modurilor de combinare pentru obținerea protonilor și a neutronilor. Activitatea este destinată elevilor din clasele 7-8.

Obiective – la finalul activității elevii vor putea:

- să numească interacțiunile fundamentale din univers;
- să explice ce este o particulă elementară;
- să denumească cele șase tipuri de cuarcuri / denumite arome (flavours);
- să cunoască „culorile” cuarcurilor (altă proprietate cuantică caracteristică lor);
- să numească interacțiunile în care sunt implicate cuarcurile;
- să explice că protonii și neutronii sunt particule compozite / sisteme, formate din cuarcuri;
- să identifice tipurile de cuarcuri ce intră în compoziția unui proton, respectiv a unui neutron;
- să arate prin calcul cum se obține sarcina electrică a protonului / neutronului din combinația particulară de cuarcuri.

Desfășurarea activității

1. Atomul

Deși elevii ar trebui să fie familiarizați cu structura discretă a substanței, totuși este bine să fie antrenați într-o scurtă introducere – dezbatere referitoare la ceea ce numim materie / substanță mai exact: tot ceea ce putem atinge, toate obiectele înconjurătoare – conțin particule minuscule, indivizibile prin metode obișnuite, numite atomi, care sunt cumva „conectați” între ei. Ideea, modelul de fapt, datează de acum 2500 de ani și îi aparține lui Democrit și poate în egală măsură lui Leucip, ambii remarcabili filosofi și oameni de știință din Grecia Antică.

Mult mai târziu, mai aproape de zilele noastre (Thomson 1897, Rutherford 1911) am aflat că atomul nu este de ne...divizat; de fapt el are un nucleu de dimensiuni foarte mici și în care se găsesc „înghesuiți” protonii și neutronii, înconjurat de un înveliș în care pot „zburda” electronii – așa numitul spațiu orbital. Oare protonii, neutronii și electronii sunt particule elementare?

2. Particule elementare

Ce este o particulă elementară sau particulă fundamentală? Este o particulă care nu are o substructură cunoscută; aceasta înseamnă că nu se știe dacă este formată din particule mai mici. Particulele elementare sunt „cărămizile” Universului, adică unitățile de bază din care sunt făcute toate celelalte particule. Electronul este prima particulă elementară, descoperită în 1897 de către J. J. Thomson. Protonul și neutronul însă, sunt particule compozite sau sisteme de particule, deci nu sunt elementare!

3. Modelul standard

În fizica particulelor elementare, modelul standard reprezintă consensul actual al oamenilor de știință asupra constituenților de bază ai materiei și asupra forțelor fundamentale care descriu interacțiunile dintreaceștia. Dar, oare care sunt interacțiunile fundamentale din Univers? Acestea sunt: interacțiunea gravitațională, electromagnetică, tare și slabă. Încercați să le descrieți în cuvinte simple și să dați câte un exemplu pentru fiecare. Care credeți că acționează sau se manifestă pe distanțe mari? Dar pe distanțe mici? Imaginile următoare vă pot ajuta.

4. Cuarcurile (sau Quarkurile!)

Dacă ați înțeles cum interacționează corpurile încărcate cu sarcină electrică poate vă întrebați de ce protonii și neutronii sunt ținuți legați în nucleu, în pofida respingerii electrostatice dintre protoni? Răspunsul este – interacțiunea tare, pe care nu o putem experimenta în viața de zi cu zi, deoarece are o rază de acțiune foarte scurtă!

La începutul anilor 1970 s-a demonstrat experimental că protonii și neutronii sunt de fapt compuși, iar componenții lor, numiți „quarkuri” sau cuarcuri de către fizicianul teoretician Murray Gell-Mann, sunt considerați a fi indivizibili, adică particule elementare ca și electronii.

Filmul scurt de la adresa (<https://www.nagwa.com/en/lessons/598187954185/>), poate conduce la dezbateri și analize urmate de identificarea tipurilor de cuarcuri și a proprietăților de bază ale acestora:

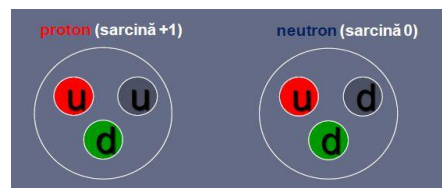
- Cuarcurile sunt particule subatomice fundamentale.
- Există șase tipuri de cuarcuri cunoscute sub denumirea arome (flavours): up, down, charm, strange, top, bottom.
- Cuarcurile au sarcină electrică fracționară.
- Cuarcurile au sarcină de culoare (roșu, verde, albastru).
- Cuarcurile nu pot fi observate individual; ele se găsesc diverse combinații ce formează particulele compozite.
- Cuarcurile sunt implicate în interacțiunile tare și slabă.
- Protonii și neutronii sunt formați din cuarcuri up și down.

Flavour (Aromă)	Simbol	Sarcină electrică
up	u	2/3 e
down	d	-1/3 e
charm	c	2/3 e
strange	s	-1/3 e
top	t	2/3 e
bottom	b	-1/3 e

de
în

5. Protonul și neutronul (1964 model de cuarcuri propus de Murray Gell-Mann și George Zweig)

Sistemele de particule nu au ... „culoare”! adică sunt compuse din cuarcuri „colorate” astfel încât amestecul să fie incoloresau „confinat”!!! $R+V+A = alb$

Protonul este format din două cuarcuri *up* și un cuarc *down*(uud). Neutronul este format din două cuarcuri *down* și un cuarc *up*(udd). Folosind imaginea de mai sus și tabelul verificăm prin calcul sarcina electrică a protonului (+e) și a neutronului (0), precum și confinarea prin amestecul de culori.

Sarcini de lucru:

- Calculați câte particule elementare conține un atom de oxigen!
- Documentați-vă și aflați etimologia cuvântului „quark” (<https://ro.wikipedia.org/wiki/Quark>)
- Rezolvați testul: https://scoollab.web.cern.ch/sites/scoollab.web.cern.ch/files/Particle_v2/ și veți găsi particula elementară ce vi se potrivește.

Referințe:

- RZus-Introducere în fizica particulelor-intro
- JW_ElementaryParticles_LearningUnit
- https://en.wikipedia.org/wiki/Physics_beyond_the_Standard_Model
- https://physicswithsampurkis.files.wordpress.com/2014/01/four_forces.jpg
- https://per.web.cern.ch/sites/per.web.cern.ch/files/units/JW_ElementaryParticles_LearningUnit.pdf

MISTERELE COMUNICĂRII TOLERANTE

Prof. înv. primar Gabriela ALEXA
Liceul Tehnologic Energetic “Dragomir Hurmuzescu” Deva

În societatea contemporană marcată de înalt grad de dinamism social, comunicarea tolerantă este mai necesară ca oricând, deoarece confruntările, care iau amploare, constituie o amenințare universală potențială pentru orice persoană sau regiune. Problema dezvoltării toleranței sociale este deosebit de actuală în spațiile multiculturale și multiconfesionale.

Toleranța pedagogică este interpretată în sistemul relațiilor sociale ca condiție a socializării eficiente ce constă în capacitatea de a conviețui în armonie în micro și macro mediu, armonia relațiilor semnificând respectul reciproc. Construcția reprezentărilor sociale este o trăsătură specific umană, care pornește din necesitatea oamenilor de a clarifica necunoscutul. Astfel, în mod continuu pe parcursul vieții, omul creează reprezentări prin interacțiunile sociale.

Urmărind aceste considerații, R. Farr afirmă că reprezentările sociale sunt deopotrivă parte a culturii, cât și a sistemului uman de cogniții. O informație nouă, un film, o emisiune televizată, un articol de ziar trezesc ecouri diverse, suscită opinii și atitudini, stimulează apariția stresului, solicită unele modalități de evaluare a situației și diminuare/reducere a tensiunii emoționale. Este nevoie de a elabora o imagine despre evenimentul real, o manieră de a interpreta, de a gândi realitatea cotidiană, această formă de conștiință socială primind numele de reprezentare socială (RS) dată conceptul de reprezentare socială se întâlnește în lucrările savantului S. Moscovici.

Subiectul este discutat în cadrul conferințelor, congreselor, simpoziunilor, sesiunilor științifice, consacrate atât aspectelor teoretice, cât și metodologice în domeniu. Mai mult decât atât, reprezentările sociale au fost incluse ca disciplină de studiu în mai multe universități europene și s-au instituit echipe de cercetare a problematicii respective, au fost lansate diverse proiecte de cercetare pe

termen lung, tematica reprezentărilor sociale fiind subiectul dezbaterilor pe mai multe rețele de socializare.

Actualmente se cunosc trei funcții ale reprezentărilor sociale, respectarea cărora va favoriza comunicarea eficientă, va stimula comunicarea tolerantă, va asigura modelarea lumii activ construite social:

- funcția cognitivă—capacitatea RS de a fi un instrument de cunoaștere apt să descrie, să clasifice și să comenteze lumea înconjurătoare;
- funcția mediativă—capacitatea RS de a influența spațiile de comunicare și comportamentele socioumane;
- funcția adaptivă – acordarea produselor actului de percepere a noului social la opiniile, estimările și atitudinile deja formate.

Maniera în care acesta reacționează/tolerează factorii stresogeni îi sporește performanța, iar sincronizarea comportamentelor în activitatea pedagogică sunt direct proporționale cu stilul de reacționare tolerantă a profesorilor școlari.

În practica educațională, conceptul de stil este utilizat cu două sensuri diferite:

(a) ca instrument de generalizare, de clasificare pentru comportamente caracterizate prin trăsături comune ale cadrelor didactice;

(b) ca instrument de identificare a stilului individual al cadrelor didactice, „de a fi” – stilul personal, modul „de a intra în relații” – stilul relațional și specificul „de a preda” – stilul didactic.

Cadrele didactice cu diferită experiență profesională răspund extrem de variat la același eveniment din propria viața sa profesională.

Unii tolerează stresul, sunt capabili să facă față și chiar să beneficieze de pe urma evenimentelor stresante transformând adversitatea în avantaj, în timp ce alții se prăbușesc emoțional. Aceștia din urmă devin anxioși, depresivi sau incapabili să se descurce în condiții dificile.

Comunicarea tolerantă fiind posibilă prin sincronie interacțională, prin intrare simultană în vibrație afectivă a emițătorului și receptorului, dificil de atins din cauza unor dificultăți afective care subminează compatibilitatea psihologică a partenerilor comunicării.

Toleranța comunicativă, empatia, echilibrul emoțional, dispoziția comunicării sunt valori ale culturii comunicării și ale culturii emoționale, dar în același timp reprezintă, după cum sunt descrise în literatura de domeniu, competențe sociale și competențe de comunicare.

În concluzie afirm că valoarea comunicării tolerante, este unanim recunoscută drept „cheie a excelenței și conviețuirii armonioase într-o societate în plină dezvoltare”.

Comunicarea tolerantă este ceea ce consolidează societatea și îi asigură funcționalitate, eficacitatea comunicării fiind vitală pentru prosperarea întregii societăți.

Bibliografie:

1. Curelaru M., Reprezentări sociale, Editura Polirom, Iași, 2006.
2. Neculau A., Reprezentările sociale, Editura Polirom, Iași, 1997.
3. Orloff J., Libertatea emoțională, Editura Paralela 45, Pitești, 2012.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ – O NECESITATE PENTRU UN VIITOR DURABIL

Prof. Teodora VINTILĂ
Colegiul Național Pedagogic “Regina Maria” Deva

Pentru că viața nu poate fi separată de mediul ambiant, întreaga educație ar trebui îndreptată în direcția protecției mediului înconjurător. Starea mediului înconjurător, pe an ce trece este din ce în ce mai îngrijorătoare: spațiile împădurite se reduc, deșeurile se extind, solurile agricole se degradează, gradul de poluare este mai ridicat și astfel stratul de ozon se subțiază, efectul de seră de accentuează și numeroase specii de plante și animale sunt pe cale de dispariție.

Se poate generaliza că, țările dezvoltate produc mari cantități de deșeuri și poluanți, consumă cantități mari de energie și de resurse naturale. Impactul pe care aceste țări îl au asupra mediului înconjurător este puternic distructiv. Există o proporționalitate inversă între nivelul industrializării și starea mediului înconjurător.

Pentru că viața nu poate fi separată de mediul ambiant, întreaga educație ar trebui îndreptată în direcția protecției mediului înconjurător. Societatea umană trebuie să fie în interrelație și să cunoască faptul că, fiecare acțiune a sa, va produce o reacție care în complexul sistemelor vii este deseori imprevizibilă. Când resursele naturale vor fi epuizate pe scară largă și mediul ambiant va fi poluat, nu numai acesta este cel care va suferi, ci și sănătatea oamenilor va fi afectată. Aceasta din urmă, nu poate fi menținută respirând aer poluat, consumând alimente și apă contaminate cu pesticide și alte substanțe chimice.

Ce este sănătos pentru natură, de regulă este sănătos și pentru viețuitoarele sale. Fiecare om trebuie să fie responsabil pentru impactul pe care viața lui îl are asupra vieții planetei. Educația ecologică prin școală Educația ecologică, trebuie să înceapă, din fragedă copilărie. Aceasta contribuie la formarea unei conștiințe și a gândirii ecologice despre natură, dar și a formării unei comportări atente și corecte față de ea. Nu este suficientă o simplă informare cu privire la mediul înconjurător, ci este important ca elevii să-și poată exprima ideile personale și să manifeste o atitudine legată de responsabilitatea pe care și-o asumă în privința mediului în care trăiesc. Trebuie să fie capabili să înțeleagă relațiile existente între anumite situații și să analizeze, să sintetizeze și generalizeze informațiile. Este importantă rezolvarea cauzelor care au dus la o anumită situație și nu a efectelor acesteia.

Educația pentru mediu este un mod de viață și problemele acestuia nu vor fi rezolvate doar prin soluții tehnice, ci prin înțelegerea profundă a legăturii existente între ființa umană - natură - mediu de viață și atitudinea individuală și comună față de aceste probleme. Educația privind protecția mediului înconjurător se adresează atât minții cât și sufletului elevilor. Un rol deosebit îl prezintă stimularea interesului și entuziasmului acestora. Școala joacă un rol major în educația privind mediul înconjurător, deoarece tinerii petrec o mare parte din timp aici și pentru că este locul unde sunt transmise cunoștințe care au menirea de a dezvolta atitudinea pozitivă a elevilor față de problemele mediului înconjurător.

În general, majoritatea elevilor din România nu au formată o educație ecologică - pungii, ambalaje, cutii de plastic etc. aruncate în curtea școlii sau pe stradă, stau mărturie lipsei de educație ce ar trebui să provină din familie și să fie consolidată în instituțiile de învățământ. Exemple de bună practică cu privire la studiul educației ecologice. Educația ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate școlară, activități științifice, artistice, practice, sportive sau religioase.

Din multitudinea formelor de manifestare menționăm: observații în natură, experimente, povestiri științifice, desene, plimbări, drumeții, excursii, vizionare de diapozitive sau expuneri

Powerpoint, jocuri de mișcare instructiv - distractive, labirinturi ecologice, vizitarea muzeelor, expoziții, spectacole, vizionari de emisiuni TV cu specific educațional, concursuri.

Tematicile care pot fi parcurse sunt stabilite în funcție de subiectul propus: "Să ocrotim natura", "Poluarea în diferite anotimpuri", "Ce se întâmplă iarna cu plantele și animalele?", "Ce știm despre pădure?" "Natura se trezește la viață", "Copac tânăr, copac bătrân", "Ce ne învață natura?", "S.O.S. natura...", "Culorile și sănătatea", "Aspectul cartierului meu, satului meu", "Curiozități ecologice", "Pământul, planeta vie", "Măști și costume ecologice". Specialiștii în teoria și practica educațională definesc metoda de predare ca fiind „modalități de acțiune cu ajutorul cărora elevii, sub îndrumarea profesorului își însușesc cunoștințe, își formează priceperi, deprinderi, își dezvoltă aptitudini și iau atitudine.

Realizarea acestor acțiuni este asigurată de baza teoretică structurată a metodelor și mijloacelor de învățare, de strategii privind organizarea procesului predării-învățării materializate în comunicarea dintre profesor și elev. Procesul de învățare este susținut de materiale didactice variate, mijloacele audio-vizuale, aplicații de teren, utilizate în practica educației ecologice. Educația ecologică se poate realiza prin cele trei forme ale educației: – educația *formală* (realizată în unitățile de învățământ); – educația *informală* (realizată prin organizații neguvernamentale, mass media, anturaj, familie), – educația *nonformală* (realizată prin activități extrașcolare, centre de educație permanentă, cluburi).

Educația ecologică prin școală iese dincolo de școală, în lumea numeroasă a adulților cu multitudinea lor de preocupări și ocupații, dar din ce în ce mai sensibili la ceea ce ar putea afecta viitorul generațiilor ce vin. Educației ecologice nimeni nu i se va putea sustrage, întrucât este o educație a tuturor. Statutul ei foarte dinamic, complex, universal, mereu înnoit și înnoitor, este pe termen lung, însoțind întreaga existență umană. Educația ecologică este o educație a solidarizării acționale. Strategiile transferului și evaluării educației ecologice acționează între acești poli: observ, constat, analizez, iau măsuri.

A ști trebuie să însemne și a ști să acționezi: sesizând, antrenând la faptă ecologică. Educația ecologică în școală și dincolo de școală evaluează mereu contribuția fiecăruia și a grupurilor sociale în soluționarea problemelor grave privind gospodărirea noastră planetară, starea ei de ordine, de resurse, de sănătate. Educația ecologică îndeamnă permanent la responsabilitate și solidaritate, la reflecții și acțiune. Satisfacțiile sale vin din inițiativă, din pasiune și acțiune, răspunzând unui imperativ planetar.

Educația privind mediu înconjurător este un proces complex de lungă durată. Rezultatele concrete pot fi observate peste câțiva ani și de aceea este necesar ca procesul de educație să înceapă foarte devreme și să se continue de-a lungul întregului ciclu de învățământ. S-a constatat că atunci când sunt mici, copiii au o atitudine pozitivă față de mediul înconjurător, aceasta modificându-se pe măsură ce cresc datorită influenței exercitate de tehnologiile moderne și modului de consum al vieții moderne. Soarta viitorului vieții în ansamblul ei depinde de gândirea și efortul nostru de a menține echilibrul în natură prin formarea unei conștiințe ecologice de sine stătătoare în rândul oamenilor.

Bibliografie:

- Oana Bălăceanu, *Educația ecologică formală și importanța ei*, ed. Columna, București, 2013;
- Societatea de Științe Biologice din România, *Natura*, seria III, Arad, 2007;
- Susan Shapiro, C. F. Zonis, *Manual de ecologie*, SUA, 1995.

VALENȚELE FORMATIVE ALE EDUCAȚIEI PENTRU MEDIU

Prof. Adrian ALEXA

Liceul Tehnologic Energetic "Dragomir Hurmuzescu" Deva

Degradarea continuă a mediului, care se petrece sub ochii noștri, este un element major al unei crize de civilizație și se datorează intervenției omului în natură. Un gând devine constant pentru orice ființă rațională ce trăiește pe acest pământ: protejarea mediului înconjurător. Educația ecologică este parte integrantă a educației moral civice, alături de educația rutieră, educația religioasă, educația pentru familie, educația pentru pace, educația pentru drepturile omului etc.

Pornind de la premisa că educația ecologică presupune mai multe componente (cunoștințe, atitudini, conduită) care se dobândesc într-un timp îndelungat, este firesc ca această latură a educației să se afle în atenția mai multor discipline și în toate etapele de pregătire și formare a elevilor. Astfel, se impune cu stringență constituirea unui curriculum ce tratează mediul în întreaga sa complexitate.

Un astfel de curriculum trebuie să urmărească nu numai transmiterea unor informații legate de educația ecologică, ci, mai ales, sensibilizarea față de natură, cât și formarea de comportamente care să reflecte valori morale, precum: respectul față de natură, grija față de comunitatea locală și națională, cooperarea cu ceilalți pentru soluționarea problemelor de natură ecologică, responsabilitatea față de ceilalți și față de natură.

Pornind de la aceste premise, în construirea curriculum-ului trebuie să se țină cont atât de dimensiunea teoretică, cât și de cea practic-aplicativă a activităților cuprinse, deoarece contribuie la înțelegerea problematicii mediului în întreaga sa complexitate și, astfel, la găsirea de alternative.

Cunoașterea scopurilor educației raportate la mediu este foarte importantă atunci când intenționăm să proiectăm un curriculum, deoarece ele orientează cadrul didactic în alegerea conținuturilor, a metodelor, cât și a contextului educațional în care se vor implementa.

Pentru atingerea scopului educației raportate la mediu, este necesar să se respecte următoarele obiective:

- conștientizarea necesității educației raportate la mediu care are la bază integrarea problemelor ecologice în anumite contexte, ținând cont de aspectele sociale și culturale pe care le implică;
- dobândirea de informații specifice educației raportate la mediu;
- formarea de priceperi și deprinderi care să ajute la oferirea de soluții viabile la unele probleme vitale;
- dezvoltarea respectului față de mediu;
- înțelegerea adecvată a relației dintre om și mediul înconjurător;
- încurajarea elevilor să coopereze pentru protejarea mediului;
- sporirea interesului față de problemele comunității;
- utilizarea adecvată a materialelor existente în mediul înconjurător;
- dezvoltarea capacității de a lua decizii adecvate pentru protejarea mediului și a oamenilor.

Obiectivele educației ecologice în școală se pot realiza pe două căi;

- prin contribuția mai multor discipline de studiu;
- prin activități extracurriculare.

Activitățile extrașcolare capătă un rol foarte important, fiind menite să completeze într-un mod armonios activitatea școlară și dau elevilor prilejul de a exersa practici democratice, atât în școală, cât și în societate. Activitățile extrașcolare care urmăresc educația moral-civică a elevilor reprezintă

modalități educative flexibile, care au rolul important în dezvoltarea spiritului civic, valorificarea resurselor locale, precum și dezvoltarea unor comunități civilizate.

În acest sens foarte importantă este implicarea. Dorința elevilor de a se implica activ la nivelul comunității sau chiar dincolo de ea își poate găsi un răspuns printr-un proiect extrașcolar.

Ideea din spatele inițiativelor este ca elevii să își dezvolte creativitatea, încercând idei noi în diferite domenii ale vieții precum arta și cultura, protecția mediului, participarea în viața comunității. Inițiativele elevilor pot fi un instrument foarte bun pentru învățarea nonformală și experiențială și sunt o cale de a transforma o experiență personală, de zi cu zi, într-un punct de plecare pentru un viitor proiect. Utilitatea acestuia constă în faptul că îi ajută pe elevi să înțeleagă legătura care există între om și natură, între cunoștințele dobândite la diferite discipline de studiu și lumea din afara școlii, dă posibilitatea elevilor de a se implica și organiza prin investigare individuală sau în grup, autoconducându-și procesul de educație, îi pune în contact cu comunitatea și le creează posibilitatea de a-și susține în mod public opiniile. Datorită implicării elevilor în realizarea proiectului, aceștia au posibilitatea de a se simți în ipostaza de cercetători ai realității sau interlocutori ai unor oameni pe care nu îi abordează zilnic (cercetătorii, specialiștii din diferite domenii). Ei se simt responsabilizați, se implică cu plăcere și, ca urmare a explicațiilor și sfaturilor date, înțeleg semnificația unor norme, optează pentru ele și își manifestă dorința de a se conduce după acestea în acțiunile lor prin adoptarea unei atitudini și a unui comportament ecologic.

Activitățile în aer liber, nu trebuie să urmărească exclusiv scopuri ecologice, ci este cazul să se îmbine utilul cu plăcutul, să fie incluse activități recreative, diverse concursuri, care să ofere și momente de odihnă și relaxare cu totul benefice. Activitățile practice, contactul direct cu mediul, cu natura, spiritul responsabil, implicarea totală, factorul opțional, vor avea succes garantat. În cadrul activităților curriculare sau extracurriculare se pot constitui echipaje, cercuri, cluburi, membri acestora trebuind să dovedească pasiune, disponibilitate la efort suplimentar asumat, aplicații spre practică, adaptabilitate, spirit de echipă.

Prin activitățile ce pot fi derulate în școală se urmărește responsabilizarea copiilor, dar și a factorilor implicați în educația acestora. Elevii înțeleg că au drepturi, dar conștientizează că fiecare drept este condiționat de o responsabilitate. Pentru a crea un cadru democratic în școală și în societate în general este necesar ca fiecare să ne asumăm anumite responsabilități.

Concluzia care apare este ca trebuie să regândim gestiunea școlară și practicile pedagogice ca să-i facem pe elevi să participe în calitate de cetățeni la viața instituției, să le dezvoltăm toleranța și să-i facem mai autonomi. Pentru ca ei să fie mai bine integrați în sistemul școlar, vrem ca ei să-și construiască proiectul lor de orientare pe baze solide, plecând de la o conștientizare a problemelor lor școlare și de la ideea că vor trebui să facă eforturi pentru a rezolva aceste probleme într-un cadru propus de școală.

Bibliografie:

1. Gheorghe Mohan , Ecologie și protecția mediului, Editura Scaiul, București, 1993.
2. Mihaela Momanu, Introducere în teoria educației, Editura Polirom, Iași, 2002.
3. Paul Neacșu, Ecologia, Editura Universității din Craiova, Craiova, 1996.
4. Alexandru Oprea , Să cunoaștem lumea, Editura Corint, București, 1987.

IMPORTANȚA APLICAȚILOR DE ÎNVĂȚARE A LIMBII ENGLEZE

Prof. Iuliana PĂUNESCU

Colegiul Național Pedagogic „REGINA MARIA” Deva

Modul în care folosim tehnologia în predarea/ învățarea limbii engleze poate avea un impact semnificativ asupra modului în care elevii își însușesc cunoștințele și își formează competențe durabile. Utilizarea tehnologiei reprezintă o modalitate prin care aceștia, cu îndrumare, sprijin și control din partea cadrului didactic, reușesc să descopere elementele de cultură și civilizație din spațiul anglo-saxon și american, însușindu-și vocabularul specific și consolidând cunoștințele teoretice specifice gramaticii limbii engleze.

Instrumentele digitale oferă elevilor o gamă largă de oportunități pentru a-și exersa abilitățile lingvistice în funcție de nivel, de a comunica și de a colabora creativ, dar ceea ce este relevant, de a utiliza limba engleză în contextul real, în lumea reală.

Există o abundență de resurse și activități de învățare pentru a ajuta elevii să-și dezvolte vocabularul, pronunția și gramatica, precum și activități practice pentru cele patru competențe – reading, writing, listening și speaking.

O modalitate excelentă de a preda limba engleză este de a încorpora aplicații de învățare a limbilor străine pe smartphone. Acestea reprezentând o modalitate excelentă de a exersa abilitățile lingvistice și pentru a învăța cuvinte și fraze noi, în context și timp real. Este avantajos că aceste aplicații sunt disponibile și pe anumite sisteme de operare pentru smartphone-uri. Una dintre cele mai cunoscute tipuri de aplicații gratuite de învățare a limbii engleză este Duolingo.

Social media oferă o deosebită oportunitate de a preda și exersa expresii colocviale și cuvinte utilizate în mod obișnuit. O modalitate în acest sens este utilizarea *idiomului zilei*, în cadrul orei, urmărirea vedetelor de pe social media și încurajarea elevilor pentru a traduce postările acestora. de către elevi, crearea unui grup pe rețelele sociale unde elevii să împărtășească povești noi și să le explice sau să le traducă în engleză.

Aplicații precum Fun with Flupe English Words, Jump with Joey – magic wand, Dragon Tales – magic wand, sunt foarte utilizate pentru clasele 0- IV, la care se adaugă Memrise, Google Translate, AI chatbots - programe care simulează conversații umane, folosind procesele naturale ale limbii, VR adventure games- explorarea virtuală în diferite domenii tururi virtuale ale orașelor, o incursiune virtuală într-un atom sau o inimă umană, în sistemul solar și exemplele pot continua. Utilizând simulările VR, mai ales aplicația *public speaking VR*, elevii pot fi pregătiți pentru situații reale de viață, interviuri, dezbateri. Cu aplicația *VR expeditions* elevii pot pleca în excursii virtuale.

Pe lângă acestea, există multe alte aplicații care oferă o abordare rapidă, eficientă și distractivă pentru a-i ajuta atât pe copii, cât și pe adolescenți să învețe să scrie, să citească și să vorbească în limba engleză. Prin această metodă, participarea profesorului este minimă, copiii aprofundând în mod natural cunoștințele acumulate.

De mare ajutor pentru cadrele didactice, am descoperit predarea cu ajutorul tehnologiei prin The Digital Teacher, găsind instrumente care vin în ajutor pentru conceperea și desfășurarea unor lecții care inspiră cu adevărat elevii.

Cu accent pe limbă, comunicare și cultură în standardele naționale pentru învățarea limbilor moderne, cadrele didactice sunt într-o continuă căutare de modalități de accesare a materialelor autentice și de furnizare de experiențe care vor dezvolta mai bine competențele elevilor de comunicare în limbi străine. Tehnologia este probabil cel mai bun mijloc pentru crearea unui mediu favorabil pentru învățare. TIC poate sprijini profesorii în a face învățarea limbilor străine rapid, mai ușor, mai atractiv și mai interesant.

Câteva din avantajele utilizării noilor tehnologii de formare constă în actualitatea materialelor de calitate, autentice, flexibilitatea, autonomia elevilor, aceștia având posibilitatea de a-și organiza singuri propriul proces de învățare, precum și abordarea diferențiată, facilitarea unui tip de învățare contextuală.

Complexitatea utilizării e-learning în cadrul orelor de limba engleză este semnalată ca aspect pozitiv. În programele multimedia de limba engleză sunt integrate imagini, secvențe video, grafice, animații, înregistrări audio, care în mod normal apar izolat în cazul altor mijloace de învățare. Combinarea elementelor audio-vizuale cu textele, implicând structuri gramaticale și elemente de vocabular facilitează trecerea rapidă de la un tip de exercițiu la altul, fără a fi necesară schimbarea metodei de învățare. De asemenea *specificul interactiv* este des întâlnit în aceste metode de învățare, precum și *atractivitatea*. Prin colorit, animație, efecte speciale, programele multimedia sunt atractive și motivante. De asemenea elementele vizuale, sonore, fragmentele de film, personajele animate, conferă atractivitate programelor multimedia și paginilor web.

Tehnologia este tot mai folosită în procesele de învățare a limbilor străine fie ca o completare a instruirii, fie ca singurul mijloc de învățare. Deși accesul la tehnologie poate prezenta dificultăți în accesarea programelor de educație, acestea pot fi depășite.

Platformele online au progresat considerabil în ultimii ani, oferind din ce în ce mai multe aplicații utile și instrumente pentru învățarea limbilor străine. Profesorii care utilizează aceste tehnologii trebuie să continue să ofere oportunități pentru învățare și pentru promovarea și dezvoltarea limbilor străine.

Bibliografie:

- Elena Popa, *Predarea și învățarea limbilor străine cu ajutorul mijloacelor informatice*
- Sarah Catherine K. Moore – Center for Applied Linguistics, *Uses of Technology in the Instruction of Adult English Language Learners*

EXPERIMENTUL ȘTIINȚIFIC ȘI ȘCOALA ON-LINE

Laborant, ing. Maria Dana CIOCAN
Colegiul Național Pedagogic „REGINA MARIA” Deva

Motto:

„Rolul profesorului este acela de a aprinde focul interesului pentru știință în sufletul discipolilor săi(...). Este bine sălăsăm elevii să fie coproducătorii educației lor.” (Curt Teinmann)

În ultima perioadă, predarea în mediul on-line a devenit o practică uzuală, computerul fiind un instrument indispensabil pentru dascălul contemporan. Dezvoltarea explozivă a tehnologiei informaționale a calculatoarelor și a microcalculatoarelor, a oferit multiple posibilități de ameliorare și modernizare a activității din toate sectoarele și a făcut să se constituie treptat, un mediu informatizat, determinat de știința prelucrării automate a informațiilor, fapt care obligă școala românească să „genereze” oameni capabili să se adapteze și să gestioneze cu succes aceste resurse novatoare. Școala are menirea să-i instruiască pe elevi cum să învețe, cum să se adapteze schimbărilor rapide, cum să facă

față acestor provocări prin profilări și reprofilări succesive. Construirea unui nou mediu educațional ar trebui corelată, nu doar cu dimensiunile noului tip de personalitate umană, cât mai ales cu achizițiile de ultimă oră ale culturii și cunoașterii, astfel încât absolvenții să onoreze cu brio cerințele unui loc de muncă.

Pentru noile generații de elevi, deja obișnuiți cu avalanșa de informații multimedia, conceptul de asistare a procesului de învățământ de calculator este o cerință intrinsecă. Calculatorul este perceput pe rând, ca o jucărie, o unealtă, o resursă de informații. A intrat deja în obișnuința zilnică utilizarea calculatorului, pentru comunicare, informare, instruire. Conceptul de asistare a procesului de învățământ cu ajutorul calculatorului include: predarea unor lecții de comunicare de cunoștințe, aplicarea, consolidarea, sistematizarea noilor cunoștințe, verificarea automată a unei lecții sau a unui grup de lecții, efectuarea de experimente virtuale, verificarea anumitor parametri fizici, observarea minuțioasă a părților componente ale corpului uman la lecțiile de biologie. Eficiența însușirii disciplinelor: fizică, chimie, biologie poate fi considerabil crescută prin intermediul conlucrării dintre laboratorul de specialitate și laboratorul de informatică.

Chimia, fizica, biologia, fiind științe experimentale care își bazează procesul theoretic și își găsesc aplicativitatea practică în laborator, au la bază experimental atât ca metodă de investigație științifică cât și ca metodă de învățare.

Dorința de cunoaștere, spiritul de observație, motivația constructivă, sunt doar câteva dintre condițiile care stau la baza învățării prin folosirea experimentului, care, în condițiile predării on-line, se poate realiza fie demonstrativ, prin intermediul unor lucrări de laborator filmate sau prin intermediul unor aplicații / laboratoare virtuale la care elevii să participe active prin realizarea efectivă a experimentelor. Metoda experimentală a evoluat treptat de la clasicul experiment la experimentul modern prin intermediul unor programe care permit simularea static sau dinamică a unor fenomene, procese. Dar educația on-line nu poate să constituie un scop în sine, ci ea trebuie să fie un mijloc eficient de a complete și de a suplini – în cazuri speciale, atunci când este absolut necesar – ceea ce educația directă, în săli de clasă și laboratoare, nu se poate realiza.

Experimentul este o metodă de dobândire a cunoștințelor și de formare a priceperilor și a deprinderilor de muncă intelectuală și practică ce permite o intensă antrenare a elevilor și o participare deosebit de activă a acestora în procesul instructiv-educativ și are un caracter accentuat aplicativ, cu o pondere deosebită în formarea deprinderilor practice ale elevilor, având la bază intuiția. A experimenta înseamnă a-i pune pe elevi în situația de a concepe și a practica ei înșiși un anumit gen de operații, cu scopul de a observa, a studia, a dovedi, a verifica, a măsura rezultatele. Experimentul implică activități de provocare, reconstituire și modificare a unor fenomene și procese, în scopul studierii lor. Relația experiment – învățare prin descoperire, de fapt relația metodă – procedeu, este o relație dinamică: metoda poate deveni ea însăși procedeu în cadrul altei metode, tot așa cum un procedeu poate fi ridicat la rang de metodă la un moment dat. Lucrarea de laborator reprezintă pentru elev întâlnirea cu niște obstacole cognitive pe care trebuie să le depășească în decursul acesteia singur sau împreună cu colegii, sub îndrumarea atentă a cadrului didactic și a laborantului. În activitatea de laborator elevul devine cercetător confruntat cu „subiectul de cercetare”. Va trebui să emită ipoteze, să-și imagineze și realizeze montajul experimental după o anumită schemă, să observe desfășurarea fenomenelor, să înregistreze datele experimentale, să le analizeze și să stabilească cauzele de posibilă eroare, să emită judecăți de valoare.

Conceput în corelație cu principiile didacticii moderne, experimentul de laborator urmează treptele ierarhice ale învățării, conducând elevul de la observarea unor fenomene pe baza demonstrației, la observarea fenomenelor prin activitatea proprie (faza formării operațiilor concrete), apoi la

verificarea și aplicarea în practică a acestora (faza operațiilor formale) când se cristalizează structura formală a intelectului și în continuare, la interpretarea fenomenelor observate care corespunde cu faza cea mai înaltă din treptele ierarhice ale dezvoltării (faza operațiilor sintetice).

Laborantului școlar îi revine nobila sarcină de a contribui la educarea elevilor atât din punct de vedere intelectual, dar mai ales practic, de deprindere a unor abilități de lucru, de dobândire a cunoștințelor prin efort propriu, cât și îndrumarea spre noile tehnologii informatice, de dobândire a cunoștințelor de specialitate. Adaptarea la nou se poate realiza perfect prin materiile existente, printr-o serie de metode alternative, nivelul de educație al unei națiuni dând măsura gradului de compatibilitate a acesteia cu valorile universale ale umanității.

Mediul de lucru, atmosfera destinsă și comunicarea adecvată cu elevii în cadrul lecțiilor în care sunt prevăzute lucrări practice de laborator, contribuie la creșterea interesului elevilor pentru obiectul studiat. Tratarea individuală a elevilor, dirijarea discretă a activităților, crearea unor situații problemă, stimularea gândirii elevilor pentru a formula ipoteze, rezolvarea prin descoperire cu ajutorul unor lucrări practice a problemei, sunt modalități de activitate didactică eficiente care permit o formare complexă și o evaluare mai bună a elevilor.

Bibliografie:

- Ionescu, M.; Chiș, V. – *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița coord., (2008), *Psihologie școlară*, Ed.Polirom, Iași,
- Manolache, Anghel – coord. general, (1979), *Dicționar de pedagogie*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1979
- Ciascai L. (2007), *Didactica științelor naturii*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj
- Ciascai L., (2006), *Didactica fizicii*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj
- Dulamă, E. , (2008), *Elemente de didactică. Teorie și aplicații*, Editura Clusium, Cluj-Napoca

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI PENTRU SĂNĂTATE ÎN CONTEXTUL PANDEMIC ACTUAL

Prof. dr. Elena-Claudia ANCA
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Sănătatea reprezintă o valoare fundamentală a individului și a societății, fiind o condiție pentru dezvoltarea durabilă a unei națiuni și a omenirii, în general. Dreptul la sănătate este unul din drepturile fundamentale ale omului. Conform Organizației Mondiale a Sănătății, sănătatea individului este definită drept „o stare de bine fizică, mentală și socială, și nu doar absența bolii sau infirmității”.

Societatea actuală traversează o criză mondială fără precedent, cauzată de virusul COVID 19, ale cărei consecințe nu pot fi încă anticipate. Întreaga omenire se află într-un context neobișnuit, atipic pentru civilizația existentă. Gravitatea bolii și contagiunea ei foarte agresivă, lipsa mijloacelor de prevenire și tratare a noii boli au accentuat starea colectivă de panică și confuzie.

Există numeroase întrebări referitoare la noul model de viață și felul în care va afecta el stilul de viață al omului și calitatea vieții. Adolescenții, aflați la vârsta marilor transformări, se confruntă cu

probleme specifice, care se pot fi accentuate în contextul pandemiei actuale. Tinerii trebuie să facă față unor noi reguli și provocări, precum distanțarea fizică, socială, norme specifice de igienă, obligativitatea purtării măștii, adaptarea la diverse scenarii de desfășurare a cursurilor școlare.

Educația pentru un stil de viață sănătos este esențială în perioada copilăriei, iar deprinderile sanogene formate la vârste fragede favorizează menținerea unei stări bune de sănătate pe tot parcursul vieții. Familia are un rol foarte important în crearea deprinderilor sănătoase ale copilului. Cu toate acestea, există familii care se confruntă cu diferite probleme de natură socială, economică, iar părinții sunt plecați în străinătate sau sunt ocupați și petrec foarte puțin timp cu copiii. De aceea, profesorilor le revine sarcina de a informa elevii, de a le oferi cunoștințe despre o viață sănătoasă, de a le forma atitudini și deprinderi pentru formarea unei conduite responsabile privind sănătatea. În acest sens, profesorii sunt mai mult decât un simplu transmițător de informații privind sănătatea, ei au sarcina de a oferi un model de conduită elevilor. În primul rând, profesorul informează elevii, le transmite cunoștințe privind noțiunile din domeniul sănătății, informații privind o alimentație sănătoasă, reguli de igienă personală și importanța exercițiilor fizice pentru dezvoltarea armonioasă a corpului, în funcție de particularitățile de vârstă ale elevilor.

În contextul pandemic actual, elevii trebuie să cunoască și să respecte măsurile necesare pentru prevenirea și limitarea pe cât posibil a îmbolnăvirii cu Sars-Cov-2. Aceste reguli presupun:

- Igienă riguroasă a mâinilor;
- Măsuri ferme de curățenie și dezinfecție în unitatea de învățământ;
- Purtarea măștii de protecție atât de către elevi, cât și de către întregul personal pe toată perioada atunci când se află în interiorul unității de învățământ;
- Limitarea contactului dintre elevi din clase diferite;
- Evitarea schimbării sălii de clasă de către elevi pe parcursul unei zile. Principiul de urmat este „1 clasă de elevi = 1 sală de clasă”;
- Asigurarea unei distanțări de minimum 1 metru sau montarea unor separatoare în situația în care asigurarea distanței de 1 metru nu este posibilă;
- În vederea păstrării distanței fizice, fiecare copil își va păstra același loc în bancă pe tot parcursul prezenței în clasă;
- Informarea permanentă a personalului, elevilor și părinților / aparținătorilor cu privire la măsurile de protecție împotriva infecției SARS-CoV-2;
- Necesitatea izolării la domiciliu a elevilor, în cazul apariției febrei sau a altor simptome de suspiciune COVID-19 (tuse, dificultate în respirație, pierderea gustului și a mirosului) la elev sau la un alt membru al familiei.

În prima zi de școală și cel puțin odată pe săptămână elevii vor fi instruiți de către cadrele didactice în vederea respectării măsurilor de protecție și prevenție a infecției cu SARS-CoV2. În unitățile de învățământ (în clase, pe coridoare și în grupurile sanitare) vor fi afișate, în locuri vizibile, postere cu informații în acest sens. Se recomandă utilizarea unor mesaje de tipul:

- Spală frecvent și regulat pe mâini, cel puțin 20 de secunde cu apă și săpun;
- Menține o distanță cât mai mare față de celelalte persoane;
- Poartă corect masca de protecție;
- Spală-te/dezinfectează-te pe mâini înainte de a pune mâna pe mască;
- Verifică masca să nu aibă rupturi sau găuri;
- Identifică partea de sus, care trebuie să aibă banda metalică sau marginea tare;
- Pune masca cu partea colorată spre exterior;
- Așază banda metalică sau marginea tare deasupra nasului, încât să acoperi nasul, gura și bărbia;
- Potrivește masca pe față fără a lăsa spații libere pe lateralele;
- Evită să atingi masca;

- Scoate masca apucând-o de barete;
- După folosire, aruncă imediat masca, într-un coș cu capac;
- Spală-te/ dezinfectează-te pe mâini după ce arunci masca;
- Evită să atingi ochii, nasul și gura cu mâinile neigienizate;
- Acoperă gura și nasul cu o batistă de unică folosință sau folosiți cotul îndoit dacă tușești sau strănuți.

De asemenea, pentru este foarte importantă colaborarea cu familia, iar părinții vor fi încurajați să participe la educația pentru igienă și sănătate a copiilor, astfel încât revenirea în școală să fie în siguranță. Părinții trebuie să monitorizeze starea de sănătate a copiilor și să acționeze responsabil.

În concluzie, în acest context, considerăm că este absolut necesară conștientizarea nevoii de respectare a unor principii ale unui stil de viață sănătos, care să contribuie la o dezvoltare armonioasă, la optimizarea stării de sănătate, la păstrarea unui echilibru între sănătatea individului, sănătatea societății și cea a mediului. Toate acestea nu se pot realiza decât prin efortul personal al fiecăruia dintre noi și prin efort colectiv.

Bibliografie:

Norme privind instituirea de măsuri sanitare și de protecție în unitățile de învățământ în perioada pandemiei COVID-19, <http://www.ms.ro/wp-content/uploads/2020/08/DRAFT-ANEXA.pdf>

Ghid de intervenție pentru alimentație sănătoasă și activitate fizică în grădinițe și școli, <https://www.edu.ro/>

METODE DE FORMARE A COEZIUNII DE GRUP ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Prof. Alexandru PÂRLIȚEANU
Liceul Tehnologic „Ovid Densusianu” Călan

Un copil integrat într-un colectiv unit și cu valori puternice va prelua și va interioriza norme și valori pozitive. El le va integra în structura lui de personalitate și le va manifesta și mai târziu în viață. În grup copilul învață tot ceea ce ține de norme, comportamente și atitudini sociale. Prin raportare la identitatea de grup copilul își formează imaginea de sine. Stima de sine a copiilor se dezvoltă în strânsă legătură cu poziția din grup și cu acceptarea celorlalți. Cadrul didactic are datoria de a face trei lucruri esențiale: să le mențină copiilor interesul pentru cunoaștere, să le formeze deprinderea de a învăța și să îi ajute pe toți copiii să se integreze în grup. Pentru a forma un grup/colectiv integrator, pentru a forma o coeziune de grup propunem câteva *metode* în acest sens:

1. *Formarea identității de grup:* vizează lucrurile/aspectele care sunt definatorii pentru grupul de copii și care îi diferențiază de alții. Profesorul poate forma o identitate pozitivă a grupului, spunând ce se așteaptă de la ei și asigurându-se că și copiii doresc aceleași lucruri. Spre exemplu, el poate spune că vrea să aibă o clasă de elevi uniți, atenți, prieteni unul cu celălalt, etc.
2. *Regulile grupului:* regulile se referă la comportamentele așteptate de la copii și la cele care nu vor fi tolerate în grup. Unul din avantajele regulilor este că îl fac pe copil mai conștient de faptul că aparține unui grup organizat. Când un copil respectă toate regulile grupului el se simte un membru deplin al acestuia.

3. *Misiunea comună a clasei*: un mod eficient de a uni un grup este de a-i da o misiune comună, la care să participe toți copiii. De exemplu, misiunea poate fi: să fim clasa cu copiii cei mai buni la învățatură sau cei mai cuminiți. După ce duc la îndeplinire o misiune, copiii se simt mândri că aparțin clasei și se vor motiva și în continuare să dea tot ce au mai bun pentru grupul lor.

4. *Concurența cu alte clase*: competiția între clase are puterea de a-i mobiliza pe copii și de a-i uni pentru a îndeplini misiunea. Evident, este necesar ca această concurență să fie păstrată în anumite limite firești și să nu escaladeze spre o atitudine ostilă între elevi.

5. *Evitarea împărțirii pe biserițe*: este de dorit ca profesorii trebuie să evite împărțirea copiilor pe categorii sociale (români/romi), în funcție de rezultatele la învățatură (copii buni la învățatură/care nu învață) sau în funcție de comportamente (copii retrași/vorbăreți sau cuminiți/obraznici) pentru că vor produce o stare de ostilitate între aceste grupuri.

În această situație, grupurile defavorizate (romii, cei slabi la învățatură, copii cu CES etc.) își vor crea propriile norme, opuse celor ale clasei.

6. *Etichetările negative*: etichetele negative se lipesc de un grup mult mai repede decât se lipesc de copiii luați separat. Ele sunt imediat preluate și încorporate în identitatea de grup, și în consecință copiii se vor purta conform acestor etichete. Când profesorul pune o etichetă negativă clasei, elevii se vor coaliza împotriva acestuia și vor face tocmai comportamentele interzise de profesor. Astfel, relația între profesor și elevi devine tot mai ostilă.

7. *Respectul acordat elevilor*. Copiii sunt foarte sensibili când li se face o nedreptate sau când sunt tratați fără respect. Dacă un profesor abuzează de puterea lui și îi umilește pe copii, aceștia își vor pierde la rândul lor respectul față de profesor. De cele mai multe ori copiii care sunt ostili cu profesorii s-au simțit de fapt umiliți sau nedreptățiți de aceștia.

8. *Integrarea în grup a copiilor marginalizați*: în fiecare clasă există măcar un copil cu probleme (care are dificultăți de învățare, este retras, etc.). De cele mai multe ori acești copii sunt respinși și ridiculizați de colegii lor, și din această cauză problemele lor par să se agraveze și mai mult.

În această situație, este nevoie ca profesorul să ia măsuri active, pentru a reduce marginalizarea acestora și să îi integreze în grup: Solicitarea ajutorului din partea clasei (delegarea autorității în sprijinul și supravegherea elevilor cu dificultăți). Profesorul le poate cere explicit anumitor colegi să îi ajute pe copiii aflați în dificultate: să le explice temele, să îi implice în anumite activități, etc; Îi învățăm pe copii să descopere ce este pozitiv în semenii noștri; Implicarea elevilor în sarcini de lucru; Așezăm elevii cu CES într-o poziție avantajoasă în spațiul clasei; Dăm ocazia elevilor să se cunoască mai bine între ei, să interrelaționeze - stimulăm autocunoșterea și intercunoșterea; Prin atitudinea noastră oferim un model. Copiii preiau în mod inconștient atitudinile profesorilor față de copiii marginalizați. Ignorarea, respingerea, toate aceste atitudini negative ale profesorilor vor fi preluate și de ceilalți elevi din clasă. Dimpotrivă, o atitudine binevoitoare a profesorului față de elevii aflați în situații dificile îi va face și pe ceilalți copii mai empatici și binevoitori față de aceștia; Apreciem atitudinile dezirabile ale elevilor; Descurajarea explicită a batjocurii; Organizăm diferite simulări pentru a rezolva situațiile de conflict, diferite jocuri pentru dezvoltarea relaționării, pentru reducerea anxietății, etc.

Bibliografie:

- 1., G., Bucurei, C., Cărăbuș, C., *Integrarea elevilor cu cerințe educative speciale*, Editura Mirton, Timișoara, 2006
- 2., L., Cherciu, R., *Strategii educaționale centrate pe elev*, Editura Alpha MDN, Buzău, 2006

REDUCEREA FENOMENULUI DE BULLYING ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Prof. consilier școlar Anca OLARIU
Liceul Tehnologic „Ovid Densusianu” Călan

Având în vedere că fenomenul bullying a depășit de mult granițele acceptabilității, considerăm că sunt absolut necesare definirea, conștientizarea implicațiilor și identificarea unor metode de combatere a acestui fenomen, în societatea civilă, în general, și în mediul școlar, în mod particular. Existența acestui fenomen duce la încălcarea dreptului la protecție împotriva oricăror forme de violență și abuz, la nerespectarea dreptului ce ar trebui să asigure dezvoltarea corespunzătoare a personalității.

Descrierea activității (scenariul):

Exercițiu de energizare - pentru relaxare, instaurarea bunei dispoziții și restabilirea legăturilor dintre elevi:

SALATA DE FRUCTE: Se împart elevii într-un număr egal de trei sau patru fructe (de ex., portocale, căpșuni și banane). Pe urmă se așează în cerc, cu un voluntar care stă în picioare în mijloc. Profesorul strigă numele unui fruct, „portocală” și toate portocalele trebuie să-și schimbe locurile între ele. Persoana care stă în mijloc încearcă să ocupe unul din locurile libere, lăsând o altă persoană fără loc. Această nouă persoană din cerc strigă un alt fruct și jocul continuă. O rundă de salată de fructe înseamnă că toți jucătorii trebuie să-și schimbe locul.

Exercițiu de „ice breaking”

Se cere elevilor să răspundă prin ridicarea mâinii la întrebările citite de profesor:

- Ți s-a întâmplat să fii poreclit sau jignit de colegii de școală/ clasă? - Ai asistat vreodată la îmbrânciri sau bătăi între colegii de școală/ clasă? - S-a întâmplat să fii amenințat de colegii de clasă/ școală sau ai amenințat chiar tu pe alții? - Ai pălmuit, ciupit sau lovit intenționat pe cineva din liceu? - Ai refuzat vreodată să realizezi sarcinile impuse de profesori? - Ai fost vreodată deposedat de obiectele personale? - Colegi din clasa ta au deteriorat/ stricat bunuri din dotarea școlii? - S-a întâmplat ca profesorii să strige la tine sau la colegii tăi sau să vă amenințe în vreun fel?

Se introduce în discuție tema propusă: **Ia atitudine! Fii antibullying!**

Momentul I : Se scrie pe tablă termenul de *bullying*. Elevii vor fi angajați într-o discuție scurtă despre ce cred ei că înseamnă acest termen. Apoi sunt descrise cele trei tipuri de bullying: verbal, fizic, emotional/social și sunt prezentați participanții la un act de bullying.

Momentul II: Clasa se împarte pe grupe a câte 4 elevi. Fiecare grupă va primi un cartonaș pe care este scrisă o situație-problemă (acte de tip bullying care sunt întâlnite în mediul școlar).

Sarcina lor este de a rezolva situația respectivă, fiecare elev din grup asumându-și un anumit rol (ex: părinte, diriginte, directorul școlii, coleg). Fiecare elev, în funcție de rolul primit/ asumat în grup va trebui să își spună părerea, susținând-o cu argumente, astfel încât să ajute la rezolvarea situației respective și la adoptarea unor măsuri de soluționare și prevenirea unor posibile incidente de genul celui analizat de întregul grup. În final, fiecare grup își va alege un reprezentant care să prezinte cazul și soluțiile adoptate pentru rezolvarea situației, precum și strategiile de prevenire propuse. De asemenea, elevii vor primi recomandări, sugestii referitoare la modul în care pot acționa, în funcție de rolul pe care îl au într-un act de bullying (victimă, agresor, martor).

Situația 1: 3 elevi, clasa a IX-a, înaintea orei de chimie, intră în sala de clasă și “ se joacă” lovind cu picioarele îndulapul din clasă. Dulapul se sparge și toate eprubetele și alte obiecte, materiale didactice depozitate acolo se cad pe jos fiind călcate în picioare și deteriorate de cei 3 elevi.

Situația 2: O elevă, din clasa a X-a, șefa clasei, în fiecare pauză își trimite colegile să îi cumpere mâncare, sucuri, dulciuri de la magazinul din apropierea școlii, uneori chiar cerându-le să plătească ele cumpărăturile. Colegele facce li se cere, neavând curajul de a nu-i respecta dorințele, nici de a spune dirigintelui despre această situație deoarece sunt amenințate în permanență(că vor fi urmărite și bătute de prietenii ei după ore).

Situația 3: Un elev în clasa a IX-a, după încheierea orelor de curs, merge în parc să își întâlnească prietenii. Din banii de buzunar își cumpără un pachet de napolitane și un suc. Ajuns în parc, se așează alături de prietenii săi și își deschide pachetul. Imediat unul din prieteni apare din spate și se servește fără să fie poftit: „Hmm... Sunt super!!! Mai vreau”. Dar înainte ca elevul nostru să poate răspunde, apare un alt prieten: „Vreau și eu... Vreau si suc !” și se servește. Al treilea la fel , ia fără să mai ceară. Astfel, pachetul se golește, Mihai nici nu a apucat să guste si el....Prietenii încep să se amuze pe seama lui.

Momentul III: Se prezintă elevilor pilda Hârtia mototolită, insistându-se pe faptul că furia le întunecă judecata, abilitățile de luare a deciziilor și de rezolvare a problemelor. Se accentuează faptul că ei, adolescenții, pot controla reacțiile emoționale și comportamentale față de evenimentele activatoare.

Momentul IV: Fiecare elev primește sarcina de a scrie pe o foaie de hârtie numele tuturor colegilor. Apoi, în dreptul fiecărui nume sa scrie câte o calitate sau mai multe. Acest exercițiu accentuează importanța intercunoașterii și a are rolul de a întări relațiile dintre elevi, de a menține coeziunea grupului și de a contribui la creșterea stimei de sine.

UTILIZAREA LABORATOARELOR VIRTUALE LA ORELE DE CHIMIE PENTRU A SPORI ABILITĂȚILE NON-COGNITIVE ALE ELEVULUI

**Laborant Dorina MOLDOVAN
Liceul Tehnologic „Transilvania” Deva**

Chimia este o știință care îmbină informațiile teoretice cu datele experimentale obținute în laboratoare special amenajate, dezvoltă abilități de prelucrare științifică a datelor experimentale, competențe în domeniul chimie-tehnologie-societate-natură, atitudini în comunicare și pune în valoare abilitățile de gândire critică și învățarea pe tot parcursul vieții . Deoarece domeniul chimie în ultimul timp este în continuă dezvoltare, apar o mulțime de informații noi, dobândirea abilităților elevilor în accesarea informațiilor ar trebui să fie obiectivul principal al educației, nu doar să le ofere informația în sine. Prin urmare, decât să-i facem pe elevi să memoreze conținutul, ar trebui să le dezvoltăm abilitățile necesare pentru rezolvarea problemelor apărute în diferite situații cu care se pot confrunța, de a accesa și prelucra informații din domeniu.

Activitățile de laborator completează predarea chimiei și reprezintă o parte importantă a lecțiilor de chimie. Laboratoarele sunt esențiale în realizarea conceptelor abstracte de chimie și facilitarea înțelegerii lor de către elevi. Pe lângă prezentarea informațiilor științifice, aplicațiile de laborator îi ajută pe elevi să își îmbunătățească abilitățile de gândire științifică, observarea, gândirea creativă, să formuleze concluzii asupra situațiilor, să colecteze și să analizeze datele și să rezolve probleme .

Pentru ca conținutul chimic să fie înțeles și obiectivele propuse să fie atinse, este necesar de pus accent pe lecțiile practice de chimie. Extinderea resurselor pentru a crește practica experimentală la orele de chimie poate fi realizată prin utilizarea laboratoarelor virtuale care presupun un mod de a-i ajuta pe elevi să se implice în învățarea activă. Un laborator virtual conține experimente predefinite despre diferite transformări chimice. La nivel internațional sunt dezvoltate și utilizate foarte des laboratoarele virtuale, acestea dezvoltându-se în deosebi în perioada pandemiei **COVID-19**.

Laboratorul virtual ar putea fi, de asemenea, utilizat ca parte a strategiei de învățare în clasă, unde tehnologia și învățarea activă sunt elemente cheie pentru îmbunătățirea rezultatelor învățării.

Elevii ar putea, de asemenea, să dezvolte abilități practice de laborator, profitând de informații tactile care pot promova dezvoltarea cunoștințelor lor conceptuale. Elevii pot efectua lucrări experimentale asupra multor fenomene neobservabile și într-un interval de timp mai scurt pot efectua mai multe experimente și colecta mai multe informații, așa cum ar fi nevoie pentru realizarea experimentului real.

Un experiment chimic virtual este considerat drept activitate educațională; principala sa diferență față de experimentul real este faptul că tehnologia computerizată servește ca mijloc de demonstrare sau modelare a proceselor și fenomenelor chimice; la efectuarea ei, elevul operează cu imagini ale substanțelor și componentelor echipamentelor care reproduc aspectul și funcțiile obiectelor reale.

Avantajele unui experiment chimic virtual sunt:

- Siguranța;
- Posibilitatea de a lucra individual;
- Posibilitatea efectuării unui experiment în absența echipamentelor complexe și a reactivilor inaccesibili;
- Capacitatea de a efectua rapid o serie de experimente cu valori diferite ale parametrilor de intrare;
- Reducerea timpului pentru exersarea abilităților;
- Dobândirea abilităților de a face observații, de a interpreta datele.

Mai mult, există situații în care utilizarea unui laborator virtual este singura modalitate posibilă de a efectua un experiment chimic.

În laboratoarele virtuale cu un grad ridicat de interactivitate, este prezentată o selecție largă de echipamente și reactivi, o anumită libertate de acțiune, inclusiv posibilitatea de a proiecta și de a efectua experimente „nesetate”.

Utilizarea computerelor în subiecte științifice, în special chimie, are unele avantaje specifice. Psihologia cognitivă presupune că înțelegerea chimiei include capacitatea de a gândi pe trei niveluri: nivelul microscopic, nivelul simbolic și nivelul particulelor. Elevii și studenții au cele mai multe dificultăți în înțelegerea nivelului submicroscopic – nivelul particulelor, deoarece acesta ajunge dincolo de experiența lor. În aceste cazuri, interactivul multimedia poate fi folosit ca un instrument eficient.

Utilizarea laboratoarelor virtuale pentru predarea chimiei îmbunătățește predarea, deoarece permite integrarea celor trei niveluri de înțelegere a chimiei, vizualizarea și simularea proceselor, însă, acestea nu trebuie să înlocuiască.

În timpul orelor desfășurate la distanță a fost utilizat laboratorul virtual?” am aflat că elevi au utilizat laboratorul virtual în timpul orelor desfășurate la distanță, dar dacă evaluăm rezultatele obținute din răspunsurile la întrebarea „Ce platforme ați utilizat”, observăm că unii elevi încercă laboratoarele virtuale cu platformele ce au fost utilizate pentru predare (Classroom, Zoom, Meet etc.) sau filmulețele video de pe youtube, sunt însă elevi care au utilizat laboratoare virtuale precum: Crocodilechemistry, VirtuLab, Phet.

Activitățile experimentale/lucrările de laborator la orele de chimie s-au efectuat:

- activități experimentale în timpul orelor;
- activități experimentale demonstrative;
- experiment virtual .

În concluzie putem afirma că utilizarea laboratoarelor virtuale este o perspectivă de viitor, care este și va fi interesantă generației de astăzi. Acestea ajută elevii, studenții, profesorii să înțeleagă mai bine procesele/fenomenele și reacțiile chimice, fără limitare de timp și necesitatea unui spațiu special amenajat (laborator). Cu toate acestea, laboratoarele virtuale nu le înlocuiesc pe cele fizice, dar ne pot ajuta în realizarea corectă și fără pericole pentru sănătate a experimentelor chimice în timp real.

ROMANIAN POSTMODERNISM

Prof. Cristina OPREAN

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Abstract: The eighth literary phenomenon, accompanied by the atmosphere of the new poetry, is formed in 1977, when the beginning of a nucleus of the living and innovative Romanian literary life.

“Cenaclul de luni” (The Cenacle of Monday)had been for seven years the nucleus of the consciousness of generation and the expression of the sensibility of the world, shaped by the poetry written by the members of this literary circle, led by Nicolae Manolescu.

The space we refer to recognizes postmodernism as a viable interpretation method, and the action of writers coming out of a long silence is a way of recovering values, traditions, patterns abandoned or denied in previous decades. Postmodern poetry is covered up by the biographical and real element that blends in an absolutely spectacular way with ludic, ironic, humorous, symbolic, and even fantasy.

Keywords: generation, cenacle, interpretation, conscience, biographical

In this article we intend to present a short history of postmodernism's occurrences in the Romanian specialty critique as well as the discussions that the emergence of the term has generated in our country. The first important debate from Romania on this issue took place in 1986, with the occasion of the emergence of a special number of "Critical Books" dedicated to postmodernism. A

presentation of the evolution of the term before 1986 was made by Ion Bogdan Lefter in several articles included in the volume of Postmodernism. From the file of a cultural "battle" as well as in the anthology of Gheorghe Crăciun's book, *Competition continues. Generation '80 in theoretical texts*.

A first Romanian application of the term postmodernism is that of Andrei Brezeanu, in an article from 1974 about American postmodernist writers: *American Postmodernists - a trajectory to the future*¹. The concept of postmodernism reappears six years later in a preface (the poem as a gesture) of the translator Stefan Stoenescu to a volume of poems by Frank O'Hara. The Romanian translator also draws a typological sketch of postmodernism in relation to modernism: "The post-modernist poet descends again in the street, a gesture by which he assumes existence in his own name, giving up the armor of impersonalism.

The poem becomes a record of the very act by which the existence is circumscribed in it. The distinction to modernity is clear: we do not have to do with the cerebral reflexivity of the creative act".² As Ion Bogdan Lefter writes, the same is Stefan Ștefan Stoenescu who, in 1983, on the occasion of the Critical Colloquium of "Transilvania" magazine in Sibiu makes a synthesis of the debate on postmodernism in the American cultural space.

Of the consecrated literary critics, the one who uses the concept of postmodernism is Nicolae Manolescu. In an article in 1983 titled *Poetry Postmodernism*, the critic speaks of post-1960 poetry, whose main spirit is not innovative, but a follower. Manolescu carries out a categorization of Romanian poetry, but there are several theoretical inaccuracies. Postmodernism is framed with avant-garde in a category of modern poetry (although modern is also considered symbolic poetry), and something further postmodernism is defined by opposition to modernism. The critic then goes on to add that "the terms themselves should be reviewed."³ As Ion Bogdan Lefter remarks, Nicolae Manolescu then used the term in several chronicles.

Mircea Cărtărescu speaks about postmodernism in response to an inquiry into the literature of young people in 1985. He saw in postmodernism a possibility of regenerating poetry and distinguishing between the characteristics of postmodernism, textualism, biography and stylistic synchronicity. A clearer and more documented position seems to have Monica Spiridon who made a translation of an essay by Malcolm Bradbury. It defined postmodernism as the "number one subject in the culture of our time".⁴ The author also gave a general overview of theoretical debates on postmodernism, with a large number of international references.

Ion Bogdan Lefter also remembers Eugen Simion in the context of the debates on postmodernism, the critic applied the term in the characterization of Leonid Dimov's poetry. Another critic (Radu G. Țeposu) used postmodernism referring to Marin Sorescu. In turn, Mircea Martin spoke in the *Only Criticism* about the poetry of postmodern age: a poem that comes from culture, a poetry of poetry, a

¹ Andrei Brezeanu, *Post-modernii americani- o traiectorie spre viitor*, în "Secolul 20", nr. 8 (163), 1974.

² Ștefan Stoenescu, *Poemul ca gest*, prefață la Frank O'Hara, *Meditații în imponderabil*, Editura Univers, București, 1980, p. 5, apud. Ion Bogdan Lefter, *Postmodernism. Din dosarul unei bătălii culturale*, Editura Paralela 45, Pitești, 2000.

³ Nicolae Manolescu, *O ușă întredeschisă (Teme 6)*, Editura Cartea Românească, București, 1986, p. 108, apud Ion Bogdan Lefter, op. cit., p. 26.

⁴ Monica Spiridon, *Modernisme și postmodernisme...*, în "România literară", nr. 47/1985, p. 20, apud Ion Bogdan Lefter, op. cit., p.28.

playful, ironic attitude not once, and less of reverie and metaphorical unleash. Everyday implications and political implications abound in its content."⁵

A discussion of Romanian postmodernism cannot bypass an implicit reference to the eightieth generation with which it has often been associated. There have been many debates on this issue, with both "insiders" (eighty-six themselves) and "outsiders" (elder critics or very young authors who have asserted in recent years).⁶

In many cases, the eighth-century writers were attributed to the postmodernist emblem. This is the case of Gheorghe Perian who publishes a book entitled *Postmodern Romanian Writers*. Without giving a definition of postmodernism, the author seems to mark the equality between eightieth and postmodernism. Commenting on the title of the paper, Mihaela Ursa notes that he "announces not a discussion of a generation, but an inventory of postmodern Romanian writers ", so a paradigm unit and, perhaps poetic, not necessarily related to the idea of generation."⁷ The same sign of equality between the notions of eightieth and postmodernism is also put by Nicolae Manolescu, who has an enthusiastic attitude towards the young writers, to whom he will serve as a mentor.

Mircea Cărtărescu reveals the specificity of the relationship between eightieth and postmodernism at the beginning of the chapter *The eighth poetry in the great work Romanian postmodernism*: "How not the optometry, but postmodernism is the subject of the present work, and how the distinction between these two facts of literary history seems to me absolutely necessary obviously, I will only discuss tangentially the poetry aspects of the 1980s that do not fit into the postmodern paradigm. I will not obtain, therefore, a complete and complex picture of this genre, but rather an anamorphosis which, apart from any axiological control (except the basal: all the authors discussed are true and valuable poets), will highlight, a technique of "artificial coloring", the membership of poets, poems, isolated verses, even attitudes, atmospheres and / or postmodern techniques.⁸ According to Cărtărescu, only certain eightieth-century writers can be considered postmodernists. He establishes a "central core" made up of poets belonging to "Cenacle of Monday" coordinated by Nicolae Manolescu (Mircea Cărtărescu, Traian T. Coșovei, Florin Iaru, Ion Stratan, Magdalena Ghica, Matei Vișniec, Doru Mareș, Alexandru Mușina, Bogdan Ghiu, Ion Bogdan Lefter, Romulus Bucur, Mariana Marin, Petru Romosan, Daniel Pîscu).

The author makes a distinction between soft postmodernism, characteristic of the eightieth and hard, marginal in the 1980s and central to the next decade. The author also formulates a definition of the postmodern eighth poem: "Thus, the eighth-century standard poem tends to be long, narrative, agglutinating, with a well-defined oral, special, aggressive (Beat-specific), ironic and self-imaginative to honesty, ludic, proving a lexical dexterity out of the ordinary (the non-modernist Romanian tradition), finally impregnated by cultural scholarships inserted by metatextual and self-referential processes."⁹

Judging by the presentation of all these opinions, I was able to observe the different points of view regarding the relationship between eightieth and postmodernism. We cannot deny the existence of

⁵ Mircea Martin, *Singura critică*, Editura Cartea Românească, București, 1986, p. 40, apud Ion Bogdan Lefter, op. cit., p. 29.

⁶ Among the older authors we mention Eugen Simion, Nicolae Manolescu, and among the young ones Mihaela Ursa.

⁷ Mihaela Ursa, *Optzecismul și promisiunile postmodernismului*, Editura Paralela 45, Pitești, 1999, p. 21.

⁸ Mircea Cărtărescu, op. cit., p. 369.

⁹ Mircea Cărtărescu, op. cit., p. 154.

an eight-generation "generation" in Romanian literature. Regarding the link between writers and postmodernism, most of the eighth-year-olds subscribed to the postmodernist program, as it had been in the West, but also responding to an internal need for paradigm shift in Romanian literature.

Bibliographical References:

- Bodiu, Andrei, *Direcția optzeci în poezia română*, Editura Paralela 45, Pitești, 2000.
- Boldea, Iulian, *De la modernism la postmodernism*, Târgu-Mureș, Editura Universității „Petru Maior”, 2011.
- Boldea, Iulian, *Poeți români postmoderni*, Târgu-Mureș, Editura Ardealul, 2006.
- Breban, Nicolae, *Trădarea criticii*, București, Editura Ideea Europeană, 2009.
- Brezeanu, Andrei, *Post - modernii americani - o traiectorie spre viitor*, în “Secolul 20”, nr. 8 (163), 1974.
- Buduca, Ioan, *Undă sau corpuscul*, în Gheorghe Crăciun, *Competiția continuă (Generația '80 în texte teoretice)*, Editura Paralela 45, Pitești, 1999.
- Cărtărescu, Mircea, *Postmodernismul românesc*, postfață de Paul Cornea, București, Editura Humanitas, 1999.
- Cârneli, Magda, *Arta anilor '80. Texte despre postmodernism*, București, Editura Litera, 1995.
- Constantinescu, Mihaela *Post/postmodernismul. Cultura divertismentului*, Editura Univers Enciclopedic, București, 2001.
- Corbu, Daniel, *Generația poetică '80*, Iași, Editura Princeps Edit, 2000.
- David, Emilia, *Poezia Generației '80: intertextualitate și „performance”*, București, Editura MLR, 2016.
- Leahu, Nicolae, *Poezia generației '80*, București, Editura Cartier, 2000.
- Lefter, Ion Bogdan, *Flashback 1985. Începuturile noii poezii*, Editura Paralela 45, Pitești, 2005.
- Lefter, Ion Bogdan, *Recapitularea modernității*, Editura Paralela 45, Pitești, 2000.
- Manolescu, Nicolae, *Literatură română postbelică. Lista lui Manolescu*, vol. I, Poezia, Brașov, Editura Aula, 2001.
- Perian, Gheorghe, *Scriitori români postmoderni*, București, Editura didactică și pedagogică, 1996.
- Stoenescu, Ștefan, *Poemul ca gest*, prefață la Frank O'Hara, *Meditații în imponderabil*, Editura Univers, București, 1980.
- Țeposu, Radu G., *Istoria tragic & grotescă a întunecatului deceniu literar nouă*, Editura Eminescu, București, 1993.
- Ursa, Mihaela, *Optzecismul și promisiunile postmodernismului*, Editura Paralela 45, Pitești, 1999.
- Vakulovski, Mihail, *Portret de grup cu generația '80. Interviuri*, cf. interviu cu T. T. Coșovei, București, Editura Tracus Arte, 2011.

CUPRINS

1. Educația în timpul pandemiei.....	3
2. Comunicare în limba română. Comunicare orală. Clasa a II-a	5
3. La sărbătoare, românii cântă hora unirii	6
4. Impactul pandemiei asupra elevilor și profesorilor	8
5. Online la dirigenție	9
6. Structura subatomic a materiei – cuarcurile	10
7. Misterele comunicării tolerante	12
8. Educația ecologică – o necesitate pentru un viitor durabil	14
9. Valențe formative ale educației pentru mediu	16
10.Importanța aplicațiilor de învățare a limbii engleze	18
11.Experimentul științific și școala online.....	19
12.Importanța educației pentru sănătate în contextual actual	21
13.Metode de formare a coeziunii de grup în mediul școlar	23
14.Reducerea fenomenului de Bullying în mediul școlar	25
15.Utilizarea laboratoarelor virtual la orele de chimie pentru a spori abilitățile non-cognitive ale elevului	26
16.Romanian postmodernism	28

„E-profesor on-line” – Nr. 3 August 2021

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110